

ENSIMÄINEN JA TOINEN ADAM

Pekka Ervastian esitelmä 6.2.1927

„Ensimmäinen ja toinen Adam“ on tämän esitelmän nimenä ja aiheena, ja antaessani tämän nimen, ajattelin tietysti Paavalin sanoja kahdesta Adamista, jolloin hän ensimmäistä tarkoitti sanoilla „yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan“ ja toisella sitä ihmistä, niinkuin hän sanoo, jonka kautta pelastus tuli maailmaan. Tämä esitelmäni liittyy niihin esitelmiin, joita meillä on ollut joulusta lähtien ja jotka ovat puhuneet vihkimyksestä ja vihkimyksen tiestä.

Nyt tahdon puhua Kristuksen lunastustyöstä juuri tässä okkultisessa merkityksessä vihkimyksen yhteydessä. Olemme nyt puhuneet vihkimyksestä vanhan liiton mukaan ja olemme myös koettaneet kertoa vihkimyksestä uuden liiton mukaan uuden tien kulkijoille. Mutta nyt tahtoisin muutamilla sanoilla, jos se suinkin on mahdollista, viitata siihen suureen mysteroon, joksi sitä voi nimittää ja joka on antanut aihetta kristillisiin dogmeihin lunastuksesta.

Jos näemme elävän ja kuolleen ihmisen vieretysten, silloin heti sanomme, että elävän eroittaa kuolleesta hänessä toimiva elämä, hänessä on elinvoima, niinkuin meidän oppineemme sanovat. Ja meidän oppineemme rajoittavat tämän eron tähän elävään voimaan ja siihen he kätkevät sen puolen ihmisestä, jota me nimitämme tajunnaksi. Me eroitamme sen elämän voimasta. Mutta kun tutkimme ihmistä tarkemmin vielä erilaisissa tilanteissa, huomaamme, että tämä elinvoima hänessä, joka tekee hänet eläväksi, se ei nähtävästi ole ainoastaan yksi ainoa voima. Ainakin se meille silmännähtävästi ilmenee erilaisina voimina, aivan tajunnasta erillään olevina. Sentähden okkultistit, salatieteilijät, voivat puhua erilaisista perusvoimista ihmisessä, ulkopuolella hänen psyykkisiä kykyjään, erilaisista voimista, jotka virtaavat hänen

hermoissaan ja pitävät hänen ruumiinsa elossa. Voidaan kyllä sanoa, että voima ei ole muuta kuin yksi, mutta elämän ilmiöitä katsellessa voimme ainakin mielikuvituksessa tehdä eron erilaisten voimien välillä. Ja kun sitten tutkimme asiaa okkultisesti, huomaamme, että todella on erilaisia voimia ihmisessä. Ottakaamme esim. sairas ihminen. Ihminen, joka on sairas, kadottaa elämän voimaa, se vähenee hänessä. Mutta me voimme kuitenkin huomata, että tuollaisessa sairaassa ihmisessä voi olla jokin voima, joka voi hänessä vaikuttaa, vaikka elinvoima hänestä virtaa. Sitä nimitetään tahdonvoimaksi, ja se liikkuu juuri hermoja pitkin ja sen avulla ihminen voi elähdyttää omaa ruumistaan, vaikka elinvoima on hänestä loppumassa. Kun kuolema tulee, katkaisee se hänen tahtonsa. Ihminen ei voi tahtoa rajattomasti.

Tämä osoittaa meille, että on puhetta erilaisista voimista, sillä jos tahdonvoima ei olisi muuta kuin elinvoima, voisimme sanoa: miksei ihminen tahdo elää ikuisesti? Jokin kohtalo katkaisee hänen elämänsä, hän ei voi tahtoa. Jos se olisi sama voima, pitäisi sen muuttua tahdonvoimaksi, mutta se ei nähtävästi ole aivan sama. Ja jos tarkastamme sairaita ihmisiä, huomaamme, että on sairauksia, jotka näännyttävät ihmistä, ottavat pois hänen elinvoimansa, mutta voivat lisätä eroottista voimaa. Lääkärit ovat tietoisia tästä, ja se on hyvin ihmeellinen ilmiö heistä. Tämähän voi osoittaa, että elinvoima muuttuu lemmenvoimaksi, mutta kyllä kai sukupuoli voima on toinen, koska se voi olla riippumatta elinvoimasta. Toiselta puolen meillä taas on esimerkki, että ihminen, joka tahtoo käyttää voimia luovaan työhön, säästää muita voimia; hän unohtaa melkein kokonaan syömisen, mikä samalla kuluttaa elinvoimaa ja lisää luovaa voimaa. Ja sukupuoli voiman hän aivan unohtaa. Semmoinen tunnettu ilmiö on elämässä. Ja itse asiassa me voimme sanoa, että nämä voimat ovat nähtävästi erilaisia ihmisissä, koska huomaamme, että niiden puuttuvaisuus vaikuttaa erilailla. Jos ihmisessä ei ole elinvoimaa, hän on

tylsä, jos hän ei osaa hallita omaa elinvoimaansa, tahdonvoimaansa, hän tulee hulluksi, mielipuoleksi, hänen hengenvoimansa on häviämässä. Se voi silloin ilmetä toiseen suuntaan, joku hullu voi tulla voimakkaaksi sukupuolisesti, tai ilmenee se vegeteeraavana voimana, ihminen tahtoo hirmuisesti syödä. Mutta jos hengenvoima puuttuu, hän tulee vieraaksi elämälle. Jos taas huomaamme, että hänessä elämänvoima alkaa puuttua, hän sairastuu ja tulee heikoksi, ja jos sukupuolivoima alkaa puuttua, silloin on, kuin elämästä menisi pois hurma, charmi, hän ei ole enää viehätynyt tästä ruumiillisesta elämästä, ja silloin hän tavallisissa oloissa alkaa vähän viisastua, hän alkaa etsiä viisautta, mutta se on oikeastaan turhan myöhään. Mutta niin se on luonnon ekonomiassa.

Minusta me voimme elämää ja eläviä ihmisiä katsellessa tehdä eron kolmen voiman välillä. Yksi niistä on tahdonvoima. Me voimme aivan hyvin puhua tahdonvoimasta, se ei ole sama kuin tajunta. — Minä tahdon! ja silloin lentää kuin sähkösanoma hermostoon, se on jokin voima, joka virtaa. Sitten voimme aivan hyvin nähdä tuon toisen voiman, nim. elämänvoiman ja kolmanneksi ihmisen sukupuolivoiman, joka on luova voima hänessä. Saatamme sanoa, että elinvoima hänessä on se voima, jota hän ylläpitää hoitamalla itseään, ravitsemalla itseään. Ja hänestä itsestään tavallaan riippumaton on sukupuolivoima, joka alkaa määrätynä aikana ja kestää määrätyn ajan, joten se on nähtävästi toinen voima kuin elinvoima, sillä sillä on eri aikansa, vaikka ne terveessä ihmisessä kulkisivatkin rinnakkain.

Näin meillä on kolme voimaa: hengen- eli tahdonvoima, elinvoima ja luova voima. Ja okkultisesti katsoen on juuri tällä tavalla kolme voimaa olemassa. Ja mistä me okkultisesti katsoen johdamme sen, että ne ovat eri voimia? Siitä, kun me katselemme niiden alkuperää. Vaikka metafysiillisesti ei ole muuta kuin yksi ainoa todellisuus, yksi ainoa tajunta, niin

ilmennyksessä on erilaisia tajuntamuotoja, voimia. Ja kun tarkastamme näitä voimia ihmisessä ja menemme niiden alkuperään, huomaamme, että niiden alkuperä on persoonallisen ihmisen takana, ulkopuolella. Ja mikä se on? Jos ensin katselemme tahdonvoimaa ihmisessä, niin mitä siitä huomamme? Se on meidän oman henkemme voima. Mikä on meidän henkemme? Se on jokin, joka on sangen tuntematon meille ihmisille yleensä. Meidän sisin henkemme on jumalsyntyinen ja niinkuin apostoli sanoo: Tämä meidän jumalsyntyinen henkemme tutkii Jumalan salaisuuksia. Meidän henkemme, joka on juuri meidän oma itsemme, vie meidät samalla aivan Jumalan luo. Me sanommekin omasta hengestämme, että se on yhtä Jumalan Pojan, Kristuksen ja Isän Jumalan kanssa, niinkuin Jeesus sanoo evankeliumissa: „te olette yhtä minussa ja Isässä, niinkuin minä olen yhtä Isän kanssa“. Meidän sisin henkemme on Jumalan Poika, niinkuin meillä on tapana sitä määritellä, ja se on kuin porras siinä Jumalan Pojan tajunnassa, joka on yhtä Isän kanssa. Se on meidän henkemme suuri salaisuus. Ja ei kukaan ihminen uskalla sanoa itselleen: „minä olen Jumalan Poika“ – jollei hän tunne tätä sisintä, omaa henkeään. Hänen täytyy tuntea oman olemuksensa syvimät juuret, jotta hän voisi sanoa: „minä olen Jumalan Poika“. Siitä kotoisin on meidän jumalallinen tahtomme.

Mutta kun katselemme sitä elinvoimaa, jota sanskritinkielellä sanotaan praanaksi – madame Blavatsky myös käyttää sitä nimeä – silloin taas huomaamme, kun katselemme sen alkuperää, että sen alkuperä on auringossa, dshiiivassa, suuressa elämän meressä, josta meidän kunkin yksilön praana on spesialisoitu. Kun tutkimme aurinkoa, huomaamme, että siitä yhtämittaa säteilee elämän magnetismia, jota me ihmiset imemme itseemme. Meillä on semmoiset koneet, laitokset, ruumiissamme, joiden avulla me imemme sitä voimaa ja muutamme sen yksilölliseksi praanaksi. Jokainen

tiedemies myöntää, että jollei aurinko paistaisi, kuolema olisi meidän osamme. Auringosta tulee se voima, joka ylläpitää meitä ja tätä maailmaa. Me tiedämme jokapäiväisestä kokemuksestamme, että jos aurinko on liian kauan pilvessä, silloin me ihmiset tulemme vähän alakuloisiksi, ikäviksi, vaikka emme itse tiedä, mitä kaipaamme. Mutta kun aurinko alkaa taas paistaa, on kuin tulisi uutta elämänvoimaa meihin. Ja kun elämänvoimaa virtaa meihin, tuntuu, kuin elämä itse olisi ihana. Jos me sanomme, että ainoastaan hengellämme, tajunnallamme, voimme nähdä totuuden, Kristuksen, Jumalan Pojan, Isän avulla voimme nähdä Jumalan, niin taas voimme sanoa: emme voisi ilman auringon voimaa, elämänvoimaa tuntea tätä elämää; elämän, olemassaolon, onnen vain osaamme tuntea sillä tavalla, että auringon voima tulee meihin, että tunnemme olevamme terveitä. Silloin olemme onnellisia luonnollisella tavalla, niinkuin koko luonto on onnellinen vain olemassaolon nojalla. Niitähän on ihmisiä, uudistajia, jotka puhuvat vain tästä onnesta, jotka sanovat, että meidän pitäisi pyrkiä siihen, että luonnon onni, elämisen autuus, voisi meissä tuntua, että pääsisimme kiinni onnesta, joka elähdyttää koko olemassaoloa. Jos vain osaisimme imeä itseemme auringon, silloin voisimme saavuttaa koko elämisen huipun.

Näin sanovat tuollaiset uudistajat, mutta me emme rajoitu tähän, sillä me tiedämme, että ihmisessä on muita voimia. Meidän tajuntamme, henkemme, vaatii taas, että näkisimme totuuden. Lapsena voimme kyllä iloita olemassaolosta, koko elämä voi olla meille kuin ruusuilla kulkemista, mutta kun meidän inhimillinen henkemme meissä herää, silloin me emme kaipaa vain olemassaoloa, vaan myös totuuden näkemistä, olemassaolon ymmärtämistä.

Jos taas tutkimme kolmatta voimaa ihmisessä, tuota luovaa voimaa, sukupuolivoimaa, niin me huomaamme okkultisesti sitä tutkiessamme, että se on erittäin salaperäinen voima. Kun minä vuosikymmeniä sitten, nuoruudessani, koetin tätä asiaa

tutkia, en koskaan tullut muuhun kuin siihen, että sukupuolinen voima, joka voi ilmetä meissä haluina ja himoina, tehdä elämän meille viehättäväksi, se ei voi olla puhdas elämänvoima, sillä se voima vaatii ainoastaan, että olemme terveitä, iloisia ja hengen voima ei kaipaakaan muuta kuin Jumalan näkemistä. Mutta meissä on jokin ihmeellinen voima, joka ilmenee haluna johonkin määrättyyn nautintoon tai asiaan. Me ihmiset olemme yhdeltä kannalta katsoen vähän hulluja, mielipuolia, niinkuin jokin olento, joka tulisi tänne toiselta tähdeltä, voisi sanoa. Jos kuvittelemme, että semmoinen olento, joka on aivan puhdas ja ylevä, tulisi tänne ja katselisi meitä, niin hän sanoisi, että kaikki ihmiset ovat pikkuisen hämäriä, salaperäisiä olentoja, heissä on kuin yötä, salaisia intohimoja, haluja elämään, joka tekee heistä hämärän lapsia.

Tuota asiaa minä mietin nuoruudessani, mutta en osannut päästä muuhun tulokseen kuin siihen, että se on tuo auringon voima, joka meissä spesialisoituu kuin linssin kautta alitajuntaan. Tässä ulkonaisessa elämässä voimme ottaa auringonsäteet suurennuslasiin ja koota ne siihen ja sytyttää se sitten tuleksi. Samoin ajattelin, että meissä ihmisissä on kuin suuri linssi, joka koko auringon voimat ja muuttaa sitten ne kuin kuumuudeksi, joka muuttuu sukupuolivoimaksi. Elämisen kaipuu on muuttunut sukupuolivoimaksi; aurinkovoima, dshiiva, on muuttunut praanaaksi, joka taas on muuttunut kuumuudeksi, joka raivoaa meissä. Näin ajattelin nuoruudessani, mutta en osannut tutkia tätä sukupuolista voimaa ihmisessä kolmantena erikoisena voimana. Ja kun nuoruudessamme filosofoimme, tahdomme päästä ykseyteen, täytyy olla vain yksi ainoa totuus. Me tulemme nöyremmiksi vanhempina, emme vaadi mitään teorioja, kuten nuorina. Ja vanhempana olen ollut näkevinäni ja ymmärtävinäni, että tämä sukupuolivoima on kolmas voima meissä, joka on saanut alkunsa kyllä meidän ulkopuolellamme. Niin kuin meidän henkemme voima on kotoisin Isästä Jumalasta ja elämänvoima

Logoksesta, auringosta, niin on sukupuolivoima kotoisin tästä maapallosta. Se on salaperäinen, ihmeellinen, okkultinen huomio, jonka voimme tehdä.

Tämä kolmas voima meissä on merkillinen hämärän voima, ja se on kotoisin meidän maapallomme uumenista, sillä meidän maapallomme keskellä on haltia, henki enkeli – jos katsomme asioita niinkuin ne olivat kymmeniätuhansia vuosia sitten – joka ei ole tässä niinkuin vankilassa, vaan voi asua muualla, mutta tämä on kuin työhuone, jossa hän viettää paljon aikaa ja kokoaa auringon voimaa. Olin siis nuoruudessani oikeassa, kun ajattelin ihmeellisiä linsejä, mutta se linssilaitos on olemassa maapallon keskuksessa, jossa se muunnetaan kuluttavaksi tuleksi, ihmeelliseksi luovaksi tuleksi. Moosekselle sanottiin: „sinun Jumalasi on kuluttava tuli, sinun Jumalasi asuu kuluttavassa tulella.“ Se on meidän maapallomme haltia, joka muuttaa auringon voiman luovaksi voimaksi ja lähettää sen kaikille olennoille. Me elämme luovan sähköön, magnetismin, ilmapiirissä ja meihin virtaa maan sisästä tätä luovaa voimaa.

Jos muistamme, mitä joskus ennen esitelmissä on esitetty ja mistä muuten madame Blavatsky puhuu Salaisessa Opissa niin tiedämme, että maapallon haltiaa on nimitetty muinaisina aikoina myös Saturnukseksi tai Saatanaksi. Ja minä olen esitelmissäni huomauttanut siitä, että maapallon haltia on juuri ollut Saatanana. On aivan kuin Saatanan tulipaja, hänen eristetty ihmeellinen pajansa, joka varustaa meidätkin tulella. Ja se tuli mikä on meille annettu siitä aikojen aamusta lähtien ja siitä lähtien, kun saimme fyysiset ruumiit ja jakauduimme kahteen sukupuoleen, se on ilmennyt meissä pitkin matkaa sukupuolivoimana. Ja me voimme nähdä, että tämä sukupuolivoima on ihmiskunnassa saanut aikaan kaikki onnettomuudet, ristiriidat, surut ja vaikeudet. Ei ihme, että uskonto nimittää sitä syntiinlankeemukseksi, sillä sen jälkeen tuli synty maailmaan, se Saatanan valta, joka sai meidät niin

kärsimään. Tuo voima tulee meille maan sisästä, ja se voima ei ole ilmennyt ihmiskunnassa yleensä muuna kuin sukupuolivoimana. Suorastaan siis saattaen Saatanan ja Saatanan hallituksen voimakkaaksi maailmassa. Sitä on jatkunut miljoonia vuosia ja sen mahti on suuri. Mutta on myös aika tiedetty mysterioissa, Valkoisessa Veljeskunnassa, että Saatanan valta on murrettavissa, että ihmisen täytyy voittaa Saatanana, että ihmisen täytyy kieltäytyä häntä palvelemasta ja että ihminen silloin voi saada kätketyn voiman esille toisella tavalla. On aina tiedetty, että tämä Saatanan voima meissä ei ole ollenkaan ilmentänyt itseään täydellisesti silloin, kun se on ainoastaan sukupuolivoimana meissä, se on pieni puoli meissä, se ei ole ollenkaan itse se voima, sillä se voima on ihan toinen; se on juuri maailman luova voima, joka on meihin kätketty, jokaiseen ihmiseen, sentähden, että se on meidän maapalloomme kätketty.

Tästä, kuten sanottu, ovat kaikki viisaat ja tietäjät olleet tietoisia. Sentähden on kaikki vihkimys, kulku salaista tietä pitkin, tähdännyt siihen, että tuo voima saataisiin ihmisen käteen, että ihminen pääsisi luovan voiman herraksi ja samalla kuin polkisi Saatanan jalkojensa alle.

Kun katselemme vanhan liiton tietä ja vihkiäjiä, hierofantteja, muinaisissa kulttuureissa ja mysterioissa ja esoterisissa kouluissa, niin huomaamme, kuinka he aina yrittivät herättää oppilaissaan, vihkimyskokelaisissa, tätä voimaa. He nimittivät sitä voimaa maailman äidiksi, kundaliiniksi, käärmeentuleksi. Tämä kundaliini eli käärmeentuli piilee ihmisen selkärangan alapäässä, josta käy sädehdys ihmisen sukupuolisuuteen, mutta joka muuten nukkuu käärmeen muotoisena ihmisessä sekä elämänpuuna maapallon keskuksessa. Ja tätä käärmetulta tietäjät siis yrittivät oppilaissaan herättää. Ja me myös olemme nähneet vanhoissa kulttuureissa, esim. vanhalla Atlantiksella, kuinka tämä, äkkiä herätettyä, koko voimallaan syöksyi ihmisen

sukupuolisuuteen. Se tuli herätessään ihmisessä meni sitä linjaa pitkin, joka oli ennestään avattu ja lisäsi siten sukupuolivoimaa mahdollisesti, ja tätä voimaa ihminen silloin käytti mustaan magiaan eikä ainoastaan sukupuolisuuteen. Jos ihmisessä nyt umpimähkään heräisi tuo tuli ja ryntäisi avattua linjaa pitkin, niin hän ei ainoastaan tulisi satyriksi, hillittömäksi sukupuolisesti, vaan se veisi mustaan magiaan. Sentähden on aina kaikkialla varoitettu ihmisiä, jotka yrittävät henkistä ja psyykkistä kehitystä: älkää vaan menetelkö niin, että herätätte käärmetulta itsessänne: jos sen teette, on onnellisinta, jos tulette mielipuoliksi.

Sentähden vanhoissa kulttuureissa ainoastaan opettajan, tietäjän valvonnan alaisena opetuslapsi sai tehdä semmoista, joka herätti hänessä käärmeentulta. Ja sitten hierofantti koetti ohjata sitä, ja sen on ohjattava eetteriruumissa. Meillä on ollut puhetta, kuinka eetteriruumiin avulla pääsemme itsetietoisiksi toisessa maailmassa. Jotta voisimme tulla tietoisiksi tässä päivätajunnassa toisesta maailmasta, niinkuin on ollut puhetta, niin siihen on aina vaadittu, että eetteriruumiissa on herätettävä eloon erilaisia keskuksia, tajuntakeskuksia, jotka ovat yhteydessä meidän päivätajuisten aivojemme kanssa, niin että meille tulee kykyjä eetteriruumiin avulla päivätajunnassa. Ja sillä tavalla herätettiin muinaisissa kulttuureissa näitä ihmisen tajunnallisia kykyjä, kykyjä nähdä toiseen maailmaan, vaikuttaa ja tutkia toisessa maailmassa, että käärmetulen avulla elähdytettiin eetteriruumiin tajuntakeskuksia, joita nimitetään sanskritinkielellä tshakroiksi tai lootuskukiksi uudemmalla nimellä ja suomalaiset viisaat sampo-sanalla. Näitä eetteritshakroja on 12, ja ne on asetettava käyttökuntoon. Niitä, joita osattiin herättää, oli tshakra navan, plexus solariksen, kohdalla; se tshakra joutui silloin plexus solariksen, hermoston kanssa yhteyteen. Ja sitten otsan luona, silmien välillä, oli toinen tshakra, jonka avulla ihminen tuli selvänäköiseksi. Ja

tämän tshakran herätessä hänessä heräsi muisti siitä, mitä hän koki ja teki toisessa maailmassa siirtyessään ruumiista ulos.

Nuo molemmat tshakrat koetettiin muinaisissa mysteerioissa herättää. Vihkimyksiä oli useammanlaisia, mutta ihminen, joka oli jo pitkälle tullut, sai nähdä ja kokea henkimaailmassa ja hän muisti kaiken, ja päivätajunnassaan hän oli niin kehittynyt, että hän siinä voi tutkia toisissa maailmoissa. Niin pitkälle voitiin vanhoissa mysteerioissa viedä ihmisiä. Mutta hirmuisia vaikeuksia oli tuolla tiellä se oli alituista sotimista psyykkisiä ja kaikkia muita voimia vastaan. Ja sen ajan tietäjä oli ankara, luja ja vaativainen, niinkuin Mooses, ilman sääliä, mutta täynnä hyvää tahtoa.

Nyt voimme siis sanoa, että ensimmäisen Adamin eli alkuperäisen ihmisen kautta, kun ihminen lankesi syntiin, kun sukupuolet muodostuivat ja käärmeentuli asetettiin ihmiseen sisään, tuli siis kaikki tämä synti ja Saatanan valta maailmaan, mutta niinkuin olemme ennenkin esitelmissä puhuneet, Jeesuksen Kristuksen kautta tuli lunastus. Ja Jeesuksen Kristuksen okkultinen lunastustyö oli siinä – en voi paljon näistä asioista puhua, te voitte ajatuksissanne lisätä – että Jeesuksen inhimillisyyden kautta Kristus pääsi aivan tähän ihmiskuntaan, maapallon sisään. Jumalan Pojan tajunta oli koko ajan odottanut pääsyä ihmiskuntaan ja maapalloon. Mutta nyt tapahtui tuo ihmeellinen asia ja Kristus-tajunta laskeutui ja yhtyi meidän maapalloomme ja polki Saatanan ja herätti Saatanan, päästi hänet tavallaan kahleista, niin että meidän maapalloomme henki sai korkeamman Minän. Meidän maapalloomme henki ei ole enää Saatakaan, vaan Kristus. Meidän maapalloomme haltialla on jumalallinen Minä, korkea Minä, hänen pitkä kieltämyksensä, miljoonia ja miljoonia vuosia kestänyt kieltämyksensä, sai ihanan palkkansa, kun oltiin päästy niin pitkälle, että voitiin avata portit Kristukselle, joka oli maapalloomme haltian korkeampi Minä. Ja se oli meidän maapalloomme ääretön vihkimys, ja siitä saakka se on alkanut

kuin uutta elämää. Nyt ei siis välttämättömästi maapallon tuleen eikä käärmetuleen ihmisessä on kätkeyty ja kytketty Saatanan voima, vaan Jumalan Pyhä Henki. Jumalan Pyhä Henki nyt maapallon keskuksesta sädehtii ulos, ja meissä jokaisessa ihmisessä on Pyhän Hengen voima kätkeytynä, äärettömän suuri, maailmoita luova voima. Sukupuolivoima on Pyhän Hengen voima meissä.

Nyt on siis tässä uudessa liitossa ja vihkimyksessä Pyhän Hengen voima meissä herätettävä. Ja se käärmeentuli, kundaliini, joka ennen herätettynä oli Saatanan voima meissä, on nyt, jos se herää meissä Kristuksen avulla, Pyhän Hengen voima. Ja mistä se näkyy? Se näkyy ja tuntuu ihmisessä esim. siitä, että kun se kundaliini nyt herää, niin se on silmänräpäyksessä vapauttanut ihmisen kaikesta sukupuolielämästä. Jos Pyhän Hengen voima hänessä herää ja toimii, hän on vapautunut sukupuolivoimasta. Ja tuo kundaliini on hänessä, niinkuin Jeesus sanoo, tullut siksi valoksi, joka loistaa pimeydessä, siksi tuleksi, joka loistaa ja josta Jeesus sanoo: „Valaiskaa niin kauan, kuin teissä valo on. Teissä on valo kätkeyty käärmetuleen, mutta antakaa sen nousta valoksi; sen käärmetuli on teissä, niin kauan kuin te olette tässä fyysillisesti, ja se on herätettävä tässä elämässä, mutta sitä ei saa muut herättää kuin Kristus.“

Jeesus Kristus sen tulen meissä herättää, mutta kun Hän sen herättää, silloin Hän kastaa meidät, niinkuin Johannes sanoi, hengellä ja tulella. Muistatte, mitä kerroin Johanneksesta, kuinka hän teki ihmisen tietoiseksi henkiolemuksestaan. Kun hän upotti ihmisen veteen, niin jos ihminen oli valmis, hänessä tapahtui se prosessi, mikä muuten kuolemassa tapahtuu: hän näki ja osasi arvostella koko elämää. Kuolemassa me arvostelemme itseämme puolueettomasti, mutta ilman minkäänlaisia tunteita. Samalla tavalla Johannes kastaessaan ihmisiä herätti heissä henkiolemuksen. Mutta taivastenvaltakunta ei tule meihin muuten kuin että Jeesus

Kristus kastaa meidät hengellä ja tulella. Ja tulikaste on siinä, että Jeesus Kristus herättää meissä käärmeentulen suureksi valoksi, jossa me silloin elämme ja valaisemme. Ja siinä valossa sen tulen avulla kaikki tarpeelliset tshakrat eetteriruumissa joutuvat toimintaan. Ja se tshakra, joka Kristuksen avulla ensin joutuu toimintaan, on sydämen luona oleva tshakra, lootuskukka, ja sitten vähitellen toiset myös heräävät. Mutta semmoisesta ihmisen ei tarvitse itse huolehtia, hän ei voi eikä saa muuta, kuin aina voittaa itsensä, hän ei saa pyrkiä saavuttamaan voimia, vaan ainaisessa ilossa ja nöyryydessä tyytyä olemaan ilman kaikkia, jos niin on Isän tahto, sillä Isän tahto on ainoa määräävä hänen elämässään.